

Somsen horizon

Jaargang 7 - nummer 13 - Mei 2004

Verhalen en nog eens verhalen:

- Een website voor piloot en luchtvaartfan
- Waarom er Somsen Mormonen zijn
- Een uitzonderlijk feest!
- Echt gebeurd!
- Theekransje op z'n Japans
- Van 'Dokken' Derk naar 'Doctor' Derk
- Te paard door de Pyreneeën
- Een bijna vergeten poëziealbum

Halfjaarlijks familiemagazine

Bestuur Somsen Stichting

Theo Somsen [227], *voorzitter*
Hindenhoek 11, 8172 AC Vaassen
tel.: 0578-572 867
E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Gree van Daatselaar-Somsen [53]
vice-voorzitter
Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
tel.: 0544-375 783
E-MAIL: GREE.VD.SOMSEN@HETNET.NL

Margriet Iserief-Somsen [2878], *secretaris*
Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort
tel.: 033-461 96 43
E-MAIL: J.P.ISERIEF@FREELER.NL

Ada Somsen [75], *penningmeester*
Leusdenhof 298, 1108 DP Amsterdam Zuidoost
tel.: 020-696 18 34
E-MAIL: ADASOMSEN01@ZONNET.NL

Wim Somsen [518], *2e secretaris*
Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne
tel.: 0315-652 115
E-MAIL: SOMSEN@UWNET.NL

Berto Somsen [423], *2e penningmeester*
Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen
tel.: 0545-476 272
E-MAIL: BCSOMSEN@CS.COM

Helmut Somsen [1562], *lid*
Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
Bundesrepublik Deutschland (BRD)
tel.: 0049-287 35 36
E-MAIL: HELMUT.SOMSEN@T-ONLINE.DE

Johan Somsen [1089], *lid en vertaler*
Somsen Horizon (Engels)
Schietsbaanweg 11, 8162 GP Epe
tel.: 0578-629 893 / 06 290 324 84
E-MAIL: JOHAN.F.SOMSEN@WXS.NL

Adviseurs Somsen Stichting

Dick Somsen [130], *genealogische bestanden*
Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
tel.: 038-454 23 60
E-MAIL: SOMSEN.DJ@NET.HCC.NL

John Somsen [2353], *USA en Internet*
35 Springdale Avenue, Holyoke,
MA. 01040-3421, USA
tel.: 001 413 538 77 24
E-MAIL: SOMSEN@CROCKER.COM

Ben Somsen [396], *audio-visuele ondersteuning*
Lariksweg 1, 7151 XW Eibergen
tel.: 0545-472 546, fax.: 0545-475 359
E-MAIL: BENSOMSENVIDEO@TREF.NL

Internet

Somsen website: <http://www.somsen.org>

Bankzaken USA

Mrs Marieke Edwards-Jager Gerlings [725]
920 East Bay Dr. NE# 3D301, Olympia,
WA. 98506-1222, USA
tel.: 001 360 786 15 83
E-MAIL: HOLLAMER@AOL.COM

Doelstelling Somsen Stichting*De Stichting heeft ten doel:*

het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- ♦ het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familie-geschiedenis;
- ♦ het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- ♦ het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- ♦ het uitgeven van een periodiek;
- ♦ het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- ♦ het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Colofon**Somsen Horizon**

is een uitgave van de Somsen Stichting

Verschijningsfrequentie: 2 x per jaar, in mei en november

Oplage: Nederlands: 200, Engels: 100

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die jaarlijks minimaal € 15,- overmaken op: **giro 79 09 885** t.n.v. Somsen Stichting, Amsterdam

Kopij

Redactie Somsen Horizon

E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Secretariaat

Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort, tel.: 033-461 96 43

E-MAIL: J.P.ISERIEF@FREELER.NL

Inhoud

Bestuur en Adviseurs, Colofon en	
Doelstelling, Inhoud	2
Voorwoord /Prijsvraag	3
Een website voor piloot en luchtvaartfan	4
Een uitzonderlijk feest!	5
Waarom er Somsen Mormonen zijn	6
Echt gebeurd!	9
Theekransje op z'n Japans	10
Van 'Dokken' Derk naar 'Doctor' Derk	12
Te paard door de Pyreneeën	14
Rijk zijn we nog niet	15
Campingweekend 2004	16
Ons winkeltje	16
De Somsen Familie Website	17
Im memoriam	18
Familieberichten	19
Een bijna vergeten poëziealbum	20

*We staan overname van tekst graag toe,
mits met bronvermelding.*

Op de omslag

*De Japanse theeceremonie:
Herman Soshu Somsen [180] en
zijn Amerikaanse vrouw Kristin Hyslin*

Lay-out: Bep Berkhoff-van den Boom
Druk: Feluagroep, Apeldoorn

Voorwoord

Wij beginnen aan de zevende jaargang van ons blad. Het waren zeven vette jaren waarin het aantal donateurs groeide naar meer dan 200, waardoor ons familiemagazine verfreesd kon worden en onze financiële basis gezond bleef. Ada Somsen, onze penningmeester, opent in deze editie haar boeken en laat u zien hoe wij er financieel voorstaan. En als ik Ada noem, denk ik meteen aan Marieke Edwards-Jager Gerlings die zo nauwgezet zorg draagt voor de financiële administratie van onze Amerikaanse donateurs. Chapeau! Er is ook groei in het aantal medewerkers aan ons familieblad: Marlou Sprik-van der Burg [115] uit Zwolle heeft een fantastische bijdrage geleverd door een aantal artikelen in het Engels te vertalen waardoor deze last niet meer uitsluitend op de schouders van Johan Somsen rust. Zeven vette jaren waren het. Nu is er een verhaal dat ons vertelt dat op zeven vette, zeven magere jaren volgen. Zou ons dat ook overkomen? Zou de 13e (!) uitgave van ons familiemagazine die periode inluiden? Feit is dat wij door de magische grens van 200 donateurs zijn gezakt, hetgeen onze toekomstige financiële basis verzwakt. Feit is ook dat wereldwijd de conjunctuur stagneert. Economen vertellen ons dat pas als de consument weer vertrouwen krijgt in de economie en weer geld gaat uitgeven een nieuwe periode van economische groei en bloei aanbreekt. Na dit alles zal het u dus wel duidelijk zijn waar ook wij het van

moeten hebben: van u als consument! En vooral van méér consumenten! Daarom nodig ik u allen uit om onze eigen Dow Jones index weer boven de 200 te brengen! Help mee, tracht andere familieleden te interesseren voor onze familiestichting en voor ons familiemagazine. Wij sluiten daartoe een wervingsfolder bij in deze editie van Somsen Horizon.

Als u meer exemplaren wilt dan is een e-mail of telefoontje aan ons secretariaat voldoende om daarvoor te zorgen.

En zeg nu zelf: ziet ook deze editie van Somsen Horizon er niet opnieuw prachtig uit?! Verhalen en nog eens verhalen! Deze editie staat bol van verhalen uit alle hoeken en gaten van onze familie! De 17de eeuwse grondleggers van onze dynastie, Geert Somsen (Boeinck) en Mechtelt Gelkinck, zouden verstandig staan als zij zouden weten wat hun liefde voor elkaar allemaal teweeg heeft gebracht aan variatie, passie en talent.

■

Prijsvraag

Nederland kent al bijna 70 jaar de traditie van een 'Boekenweek'. Rondom één week in de maand maart worden dan tal van activiteiten ontplooid met als doel het lezen van boeken te stimuleren. Bovendien wordt speciaal voor die ene week een befaamde schrijver uitgenodigd een boek te schrijven, het zgn. Boekenweekgeschenk.

Koopt iemand een boek in de boekenweek dan krijgt hij/zij dat speciale boekje gratis en voor niets op de koop toe. Dit jaar schreef Thomas Rosenboom het boekenweekgeschenk en het verscheen in een oplage van 700.000 exemplaren onder de titel 'Spitzen'. De novelle graaft diep in de relatie tussen twee tango-minnende mensen. Op de voorpagina staat (in fraai tegenlicht) een stijlvolle foto van een tango-danser.

Maar... kijk eens goed.

Dat is niet zomaar een tango-danser.

Het is een tango dansende Somsen!

Maar welke Somsen dan?

Dat mag u uitzoeken.

Best lastig natuurlijk voor velen, zeker als je geen directe familie van hem bent.

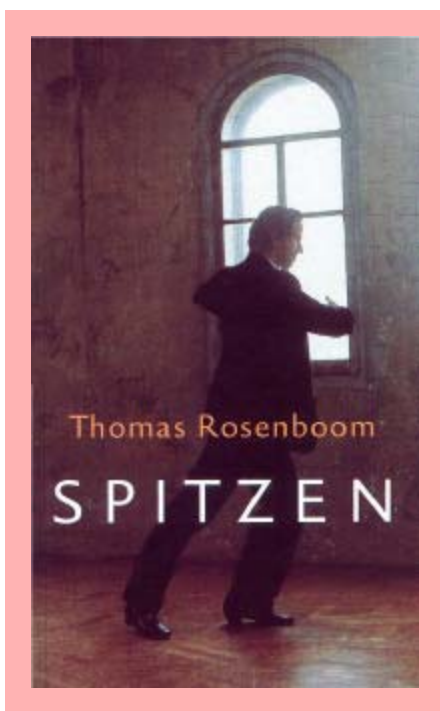
Daarom geven wij u twee hints, waardoor u bijv. in ons familieboek of op onze website op zoek kunt gaan: Hij is geboren in 1949 en zijn P-nummer is 411.

Stuur uw antwoord **vóór 1 juli** aan ons secretariaat:

*Somsen Stichting
Jan Tooropstraat 2
3817 PZ Amersfoort*

Onder de goede inzenders verloten wij drie prijzen. Bovendien wordt uw naam (+ prijs) eervol vermeld in Somsen Horizon 14.

■

Boekenweekgeschenk 2004

Een website voor piloot en luchtvaartfan

Robert Jaap Somsen [255], geboren in Zelhem, zit boordevol initiatieven en presenteert zich nadrukkelijk met een veel bezochte website op internet.

Het is een uit de hand gelopen hobby', vertelde ons Rob Somsen [255]. 'Ik heb internet altijd al een fantastisch medium gevonden en begreep nooit, toen ik er in 1995 mee vertrouwd raakte, waarom de reiswereld daar zo weinig gebruik

door de hoge investeringen. Ik dacht dat het voor mij ook maar een hobby zou blijven, want echt geld ermee verdienen zat er niet in.'

Eigen adviesbureau

Rob Somsen besloot een andere richting te kiezen, namelijk het managen van teams, en hij richtte hiervoor zijn eigen Management & Consulting bureau op. Zijn eerste opdracht kwam van KPN. Het zou een opdracht van vier maanden zijn, maar het werden er acht. Toch bleef het internet kriebelen. 'Ik verdiepte mij er in en begreep dat je om succesvol te zijn een 'community'

Rob Somsen

van maakte.' Rob Somsen is zelf circa twaalf jaar werkzaam geweest in de reiswereld, onder andere bij de Best Western hotelketen, Garuda Indonesia en Carlson Wagonlits Travel, bij laatst genoemde organisatie als Directeur Verkoop Benelux.

'Brand op uw kamer!'

Rob wilde altijd al iets voor zichzelf beginnen. Vier jaar geleden besloot hij de stap te wagen. 'Ik heb mijn baan opgezegd op het moment dat we thuis een kindje hadden en ikzelf voor mijn werk 's avonds regelmatig in hotels zat. Op een nacht in Brussel werd ik wakker gemaakt met de mededeling; 'Sir, your room is on fire!' De minibar had het begeven en de kamer stond vol rook. Gelukkig had men beneden op de detector gezien dat er brand was. Op dat moment was het voor mij tijd om mijn grenzen te verleggen. De internethype was net een beetje over,

moest opzetten (een soort website voor een eigen groep, red.). Gezien mijn affiniteit met de reiswereld en de luchtvaart besloot ik mij hiermee op piloten te richten. Dat is een homogene groep ook qua bestedingsgedrag. Tevens ben ik met Irene Bezemer-Somsen [248] gaan praten. Zij is een familielid maar ook communicatiedeskundige én vrouw van een piloot. Samen hebben wij een 'portal' opgezet voor piloten. Hiermee probeerden wij voor hen interessante informatie te verstrekken. Dat was nog best lastig.'

Er was geen businessplan, maar meer al doende leert men (Learning by Doing). Zij besloten wat luchtvaartnieuws op de website te zetten. Uit onderzoek bleek hier echter niet de beoogde doelgroep op af te komen. 'Nee, het waren met name mensen, die gewoon interesse hadden in nieuws omtrent de luchtvaart.

We besloten de naam: *Luchtvaartnieuws.nl* te deponeren en van het één kwam het ander.

Na een lange vakantie in Nieuw Zeeland met mijn vrouw, Monique Groeneweg [4372] en zoon Floris [4373] besloot ik de boel uit te bouwen en beter aan te pakken. Ik maakte een businessplan, liet dit aan diverse mensen lezen en via een tip kwam ik bij de Kamer van Koophandel terecht. Irene bouwde inmiddels de werkzaamheden voor de site af. Via het project '*Nederland gaat Digitaal*' heb ik subsidie en technisch advies gekregen en ik heb door een professionele internetbouwer de heleboel laten upgraden (vernieuwen).'

Toegankelijk

Rob heeft nu de beschikking over een database met contentmanagement om het nieuws te beheren. Freelancers helpen hem daarbij. En langzamerhand krijgt men ook adverteerders en sponsors op de site. Ook is er een samenwerking met onder andere ATP (The Advanced Travel Partner) aangegaan. 'De site richt zich op mensen die economisch of beroepsmatig betrokken zijn bij de luchtvaart en in het algemeen op mensen die interesse hebben in de luchtvaart. 'We zitten nu ongeveer op 6.000 bezoekers per dag, die samen zo'n 16.000 pagina's per dag bezoeken, veel van die bezoekers vinden ons via zoekmachines als *Google* en *l/se*. Zo'n 1.300 geïnteresseerden ontvangen van ons een nieuwsbrief en daar komen nog dagelijks mensen bij.' Het redactionele gedeelte heeft Rob Somsen losgelaten. Hij concentreert zich wat meer op de promotie van de website. 'Omdat ik veel mensen zie en spreek kan ik dit goed combineren met mijn andere werkzaamheden.'

Wij bevelen de site www.luchtvaartnieuws.nl van harte aan.

Veel succes Rob!

Bron: Artikel in Holland Airports nr. 14, 2003 (door onze redactie enigszins gewijzigd en geactualiseerd).

Een uitzonderlijk feest!

door Josta I. Reijnen-Somsen [2896], Zwitserland

Wie heeft nog het voorrecht om 55 jaar getrouwd te zijn?! Johan en Meta Somsen-Eskes uit Aalten wel! Een bevoorrechte dochter laat ons delen in hun levensloop en haar herinneringen.

Op 30 december 2003 waren Johan Dirk Somsen [1085] en Meta Catharina Eskes [1206] uit Aalten 55 jaar getrouwd. Het werd een prachtige dag, want een 55-jarig huwelijksfeest komt ook bij de Somsens niet elke dag voor. Nadat Johan in 1948 als ervaren oorlogsveteraan uit Indonesië terug kwam, ging hij als echte stoottroeper meteen weer in de aanval en trouwde hij nog in hetzelfde jaar met zijn geliefde Meta uit Dinxperlo. Al op de trouwdag mislukten de opnames van de fotograaf en viel Meta bij het 'hoogleven' van de stoel.

55-jarig huwelijk 2003

Trouwfoto 1948

Schilderen en autorijden

Johan voerde in het begin, samen met zijn zwager Herman, het ouderlijke schildersbedrijf verder totdat zij besloten ieder voor zich zelfstandig verder te gaan.

Omdat dit niet meer met de fiets ging besloot Johan een auto te kopen; het werd een Opel waarmee hij meteen op vakantie naar Oostenrijk wilde, over de Katschberg. Hij kwam er weliswaar overheen maar wel achter een tractor! Wat een pret. Johan had iets tegen autorijden want niet altijd stond hij met vier wielen vast op de

grond. Als hij naar zijn dochter in Zwitserland ging was er altijd wel iets mis. Of hij kwam in Zwitserland aan zonder uitlaat of hij remde de hele berghelling af totdat de remmen volledig verbrand waren.

'Och, 't geht wèl'

In 1968 bouwden ze hun eerste huis in Dinxperlo aan de Marijkestraat. Een mooi huis met een prachtige werkplaats. Maar honkvast zijn Johan en Meta nooit geweest. Enkele jaren later verhuisden ze opnieuw en trokken in de directiewoning van de Lundiafabriek in Varsseveld.

Het was voor Johan én alle andere schilders namelijk niet eenvoudig om in de koude wintermaanden genoeg werk te krijgen. Een ruitje bij een boer inzetten of een slaapkamertje behangen was niet genoeg. En bij de Lundia waardeerden ze wel de ideeën die Johan had. Want fantasie heeft hij genoeg, vraag dat maar eens aan zijn kleinkinderen; die kunnen er een boek over schrijven.

Opa's beroemdste uitspraak is: 'Och, 't geht wèl'. Maar niet alles ging! Niet eens het schilderen van zijn eigen balkon in Aalten. Voor hij het wist lag hij met ladder en al op zijn rug in de tuin. Een wonder dat hij er zo goed van af kwam.

Maar ook Meta leverde haar bijdrage aan een kleurrijk verleden. Een vertegenwoordiger kwam aan de deur, hing een heel verhaal op en voordat Meta het merkte was ze de trotse bezitster van een complete pannenset. Die zit nog steeds in de dozen en staat in de berging naast een andere nog nooit gebruikte pannenset!

Nu, in Aalten bestaat hun leven hoofdzakelijk uit het verzorgen van de paarden én... uit het verzorgen van de paarden. En als ze eens een keer van hun vrije tijd kunnen genieten... verzorgen ze de paarden! Wij, hun kinderen, schoonzoon en kleinkinderen wensen beiden nog vele jaren in gezondheid en geluk!

Waarom er Somsen-Mormonen zijn

door W. Randy Somsen [919]

Somsens heb je in alle maten en soorten, ook als het gaat om de geloofsovertuiging die zij aanhangen. Nu is er een Somsen-tak die in een ver verleden de overstap maakte naar de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (Mormonen).

William Randy Somsen behoort tot die kerk en vertelt hoe dat in zijn werk is gegaan.

William Randy Somsen

Mijn grootvader, Garrett William Somsen, kreeg in het jaar 1962 een autobiografie van Olive Emily Somsen Sharp. Veel van de informatie die ik hier zal geven over mijn tak van de Somsen familie, komt uit dit boek. Ook heb ik veel historische en chronologische informatie gehaald uit het boek over de Somsen generaties van Derk en Theo Somsen. Ik ben deze auteurs eeuwige dank verschuldigd voor alles wat zij hebben bijgedragen tot ons begrip van de Somsen geschiedenis en de erfenis die onze voorouders ons hebben nagelaten. Zonder de toewijding en de betrokkenheid om onderzoek te doen en te publiceren van deze en andere auteurs zou de kennis van de geschiedenis van onze voorouders hoogstens vaag geweest zijn. Laat dit een les zijn voor hen die nog niet eens hun eigen geschiedenis hebben opgeschreven dit wel te doen zodat onze ervaringen en herinneringen kunnen voortleven.

Mijn betovergrootvader Hendrik Jan Somsen en zijn gezin, dat bestond uit zijn vrouw Johanna Berendina Rensink en de kinderen Jan Willem,

Arent Jan, Elizabeth en Gerrit, afkomstig uit Aalten, Nederland, vestigden zich op 25 juli 1851 in Sheboygan, Wisconsin, USA. Enkele maanden na hun aankomst kregen Hendrik en Johanna weer een kind: mijn overgrootvader, Henry John Somsen, werd geboren op 18 februari 1852. Daarna is deze tak van de Somsen familie, mijn tak, blijven bloeien in Amerika en er kwamen vele nakomelingen waarvan de meesten dezelfde hoop en dromen koesteren als zij die hier het eerst kwamen.

Henry John Somsen en Emily Gentry (ca. 1877)

In het begin van zijn leven werd Henry John met vele uitdagingen geconfronteerd, terwijl hij nog maar een jonge jongen was, waartoe ook het verlies van zijn beide ouders in 1863 gerekend moet worden. Garret, zijn oudere broer, die naar Detroit was verhuisd, nam de verantwoordelijkheid op zich Henry John op een boerderij op te voeden. Garret zorgde ervoor dat Henry John een goede opvoeding kreeg en ook een goede opleiding in de hoop dat

Henry John goede mogelijkheden zou hebben in de toekomst.

Op de jeugdige leeftijd van 20 gaf hij les op een school tot zijn 22ste. Toen trok hij naar het westen om te werken voor een spoorwegmaatschappij die bezig was de Oregon Short Line aan te leggen. Henry John was agressief, moedig en intelligent en al gauw kreeg hij de leiding over 200 man. Zijn hoofdkwartier was in een Echo hotel in Utah, dat de spoorwegmaatschappij gebouwd had om haar werknemers in te huisvesten.

Gedurende zijn verblijf in het hotel ontmoette Henry John Emily Gentry en hij werd verliefd op haar. Zij kwam met haar ouders, twee zusters en vier broers uit Engeland. Zij waren gelovige leden geweest van de Episcopale Kerk van Engeland maar hadden zich laten bekeren tot de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (de

Mormonen of L.D.S.) en waren bekeerd door de ouderling Charles W. Penrose, een missionaris die vijf jaar bij de familie gewoond had voordat hij naar Amerika kwam.

Emily's gezin was sterk spiritueel gericht en zij hadden een getuigenis ontvangen van trouw aan de Mormoonse religie. Ik ben er van overtuigd dat zij baden, vastten en dezelfde vermaningen opvolgden om de waarheid te vinden als vele

anderen met inbegrip van Joseph Smith toen die een jongen van 15 was.

Zoals mij werd gevraagd, zal ik een korte beschrijving geven van aantal gebeurtenissen uit het leven van Joseph Smith om daarmee een kleine uitleg te geven over de Mormoonse religie en de rol die deze gespeeld heeft in het leven van Emily's gezin. Dit is absoluut geen volledige beschrijving van de gebeurtenissen die leidden tot de oprichting van deze godsdienst maar vormt een inleiding.

Joseph Smith werd geboren op 23 december 1805 en opgevoed op een boerderij in Palmyra, New York.

Joseph Smith

Hij kwam uit een gezin van negen kinderen. De omstandigheden thuis waren zeer eenvoudig en hij had niet eens de kans om een normale opleiding te volgen. Joseph raakte zeer geïnteresseerd in godsdienst toen hij nog een jongen was, maar stond versteld over alle beweringen op religieuze bijeenkomsten en van predikanten dat hun kerk de enig ware kerk was en dat je je daarbij

moest aansluiten. Elke kerk pretendeerde de waarheid in pacht te hebben, maar predikte totaal verschillende principes. Zelfs Joseph's familie was verdeeld over het onderwerp religie: sommigen waren Methodist en anderen Presbyteriaans.

**Visioen waarin Joseph Smith
zowel Jezus als God ziet**

Joseph vroeg zich af, terwijl Jezus waarachtig één evangelie verkondigde en, zoals genoemd in Ephezen 4:5, dat er slechts één God, één geloof en één doop is, hoe het dan kwam dat er zoveel verschillende interpretaties van dat ene evangelie waren? Hoe kon iedere kerk beweren de waarheid in pacht te hebben? Dit waren slechts enkele van Joseph's vragen. Joseph wilde echt een kerk vinden die het ware evangelie verkondigde maar bleef zich afvragen bij welke kerk hij zich zou aansluiten totdat hij op een dag las in Jacobus 4:6 dat je je tot God moest wenden met je vragen. Deze tekst trof hem diep want hij voelde dat, als er al iemand hulp nodig had, hij het was en temidden van al zijn wanhoop om de waarheid te vinden was hij nog niet op het idee gekomen God te vragen welke kerk hij moest kiezen.

Joseph was vastbesloten de waarheid te vinden en op een morgen ging hij in alle vroegte een bos in, niet ver van waar hij woonde, om God te vragen bij welke kerk hij zich moest aansluiten. De gebeurtenissen die toen volgden veranderden hem en vele generaties na hem.

Joseph Smith werd bezocht door twee hemelse wezens: de een was God de Vader en de ander was zijn zoon Jezus Christus. Joseph, gedreven door zijn wens te vinden bij welke kerk hij zich zou voegen, vroeg God wat hij moest doen. Hij kreeg de instructie zich bij geen enkele kerk aan te sluiten omdat zij in hun leer gedwaald hadden en niet de gehele waarheid onderwezen. Na deze ervaring was Joseph ervan overtuigd dat, als hij vol vertrouwen bleef, hij aanwijzingen zou ontvangen wat hij moest doen.

Na deze eerste ervaring kwamen er allerlei wonderbaarlijke gebeurtenissen voor gedurende zijn hele leven, waaronder ook de restauratie en de vertaling van wat is opgetekend van de profeten die in het oude Amerika gewoond hadden. De mensen in het oude Amerika waren vrome en godsdienstige mensen die God kenden. Net zoals de profeten op het andere half rond geschriften nalieten die we uit de Bijbel kennen, waren er in Amerika ook profeten die geschriften nalieten op het Amerikaanse continent. De grote wateren scheidden de

Mormoonse tempel in Salt Lake City, Utah

mensen van elkaar maar niet de eerlijkheid van God die zijn werk overal in de wereld wilde tonen. De geschriften die opgetekend waren door de profeten in Amerika zijn bewaard gebleven en bevinden zich in een boek met de titel 'Het Boek van Mormon'. Mormon was een van de vele profeten die op het Amerikaanse continent woonden rond het jaar 400 van onze jaartelling. Hij was een van de laatste profeten in dat tijdperk en hij

heeft eraan meegewerkt de heilige geschriften op gouden platen te behouden, geschriften die later werden vertaald door Joseph Smith. 'Mormon' is ook een bijnaam die gebruikt wordt voor de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Joseph Smith, de profeet, gaf door onthullingen en onder leiding van God de mensheid hetzelfde evangelie, dezelfde verordeningen en dezelfde principes die Jezus Christus had onderwezen. De huidige profeet, Gordon B. Hinkley, ontvangt nog steeds openbaringen en raad over God's wil voor zijn volk.

Deze religie, de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, was er de oorzaak van dat mijn overgrootmoeder Emily Gentry en haar familie naar Amerika kwamen. Zij waren vanuit Engeland vertrokken en hadden de grote vlakten overgestoken om zich in Utah te vestigen. Natuurlijk was het gezin zeer oprecht in haar nieuwe religie en toen Emily's ouders Henry John's belangstelling voor haar ontdekten en dat zij om hem gaf, ontstond er grote commotie in het gezin. Mijn overgrootvader, Henry John, was Presbyteriaans opgevoed maar was niet echt godsdienstig. Hij had echter een fijn karakter en was erg eerlijk en rechte doorzeggend in zijn handelen. Toch verboden Emily's ouders Henry John bij hen thuis te komen of Emily ergens anders te ontmoeten.

Emily was koppig en stond erop dat ze Henry John ontmoette. Van het een kwam het ander en door de volhardendheid van Emily bleef ze John gedurende een jaar ontmoeten. Hoe meer haar ouders erover twistten dat zij vanwege hun geloof hierheen gekomen waren, des te sterker negeerde zij hun wensen. Ze wilde met deze jonge man trouwen. Ze konden haar niet begrijpen, maar ze vertelde hen dat hij geen slechte gewoontes had, nooit rookte of dronk en dat hij een goede man was. Uiteindelijk vertrok ze, zonder de zegen van haar ouders, naar Salt Lake City en trouwde ze met Henry John Somsen.

Joseph Smith ontvangt de Gouden Platen (het boek van Mormon) van Moroni, de zoon van Mormon

Emily, die bekeerd was tot de Mormoonse religie, zorgde er wel voor dat de kinderen van haar en Henry John werden opgevoed met goede normen en waarden en dat hen ook het evangelie werd onderwezen. Henry John steunde haar bij deze inspanningen. Dit alles droeg ertoe bij, samen met het feit dat ze in Utah woonden toen de kinderen jong waren, dat elk van de kinderen gedoopt werd in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Sindsdien zijn veel van de nakomelingen van Henry John en Emily opgevoed in de traditie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen of tot deze religie bekeerd.

Literatuurverwijzing:

-Olive Gentry Somsen Sharp, *Autobiography of Olive Emily Somsen Sharp*, 1962.

-Derk en Theo Somsen, *Somsen Omnes Generationes*, 1997, *Perfect Service*, Schoonhoven.

-Joseph Smith-History, *The Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints*, Salt Lake City, Utah, USA., 1985.

Echt gebeurd!

door Cora Hunse [188]

Soms sta je versteld wat je kan overkomen. Cora Hunse vertelt over een tragikomische gebeurtenis waarvan haar vader Teun Hunse [68] het 'slachtoffer' werd. Haar verhaal zond zij oorspronkelijk in naar het Canadese CBC-radioprogramma Vinyl Café.

Ik zat eens te luisteren naar het radioprogramma Vinyl Café. Ik werk op een First Nations Reservaat, Ogoki geheten, waar we niet naar de CBC radioprogramma's zouden kunnen luisteren als we geen satellietverbindingen voor televisie hadden. Ik heb altijd erg van het programma genoten en vaak zo erg moeten lachen dat de tranen me over de wangen rolden. Ik heb vooral erg genoten van de verhalen van luisteraars en nu heb ik zelf een bijdrage.

werkeloos was. Hij was er blij mee dat hij net een klusje had gekregen verderop in onze straat waar hij bij een van de huizen de dakgoten moest schoonmaken. Het enige probleem was dat hij geen ladder had. Het was de man opgevallen dat mijn vader een schuifladder onder een afdak had hangen en hij vroeg of hij hem voor een paar uurtjes mocht lenen. Mijn vader is iemand die altijd klaar staat om anderen te helpen maar hij moet toegeven dat hij een beetje achterdochtig was,

Hij begon zich een beetje ongerust te voelen toen het al donker begon te worden en besloot op onderzoek uit te gaan. Hij liep in de richting waarheen de man met de ladder vertrokken was. Tot zijn ontsteltenis kon hij de jonge man niet vinden hoewel hij wel een huis ontdekte waar ze op het dak aan het werk waren. Hij klopte aan de deur en ontdekte dat het hele gezin zat te eten. Na zich verontschuldigd te hebben voor het verstoren van hun maaltijd vroeg hij hen of ze ook een jonge man hadden gezien met een schuifladder met een geel touw eraan. De eigenaar bevestigde dat en zei: 'Ja, ik heb er twee uur geleden net een gekocht voor \$ 40.'

Mijn vader lachte en vertelde zijn verhaal. Hij vroeg of ze de schade samen wilden delen en of hij de ladder kon terugkopen voor \$ 20 waarbij hij vaststelde dat ze die dag allebei verliezers waren.

**Teun Hunse op het Campingweekend 2003
tussen Theo Somsen (links) en boer Veerbeek (rechts)**

**Cora Hunse op het Campingweekend 2003
samen met John Howard Somsen**

Dit is het verhaal over iets dat mijn vader ongeveer 20 jaar geleden is overkomen. Op een middag, nadat hij van zijn werk was thuisgekomen, was hij buiten in onze achtertuin aan het werk. Er kwam een man naar hem toe die met hem over de economie begon te praten en hoe slecht het er voor stond. Het was in de jaren 80 en de bouwindustrie was in elkaar gestort en de man vertelde mijn vader dat hij al een tijd

maar zijn geweten won het en hij leende de ladder uit. Hij was Christen en bovendien had hij een goede baan dus hij zou deze man, die minder geluk had dan hij, uit de brand helpen. Hij gaf hem de ladder en keek hem na toen hij de straat uitliep met de ladder op zijn schouders. Mijn vader ging verder met zijn werk in de tuin en de jonge man kwam maar niet terug.

Hoewel mijn vader die dag \$20 verloor, weerhield het hem er nooit van anderen te helpen. Nu hij inmiddels 73 is, gaat hij nog steeds door met mensen van St. Catherines naar het kankerinstituut in Hamilton te brengen en elke dag laat hij de hond uit van een invalide. Deze geest van vrijwilligerswerk heeft hij overgedragen op zijn kinderen en kleinkinderen. Hij kan dan wel een verliezer zijn volgens de normen van sommigen, maar in onze ogen is hij een winnaar. ■

Theekransje op z'n Japans

Aalten ligt in het uiterste Oosten van Nederland; Japan in het Verre Oosten van de Wereld. Wat die twee met elkaar te maken hebben? Herman Bertus Somsen [180], geboren in Aalten, trok naar Japan, keerde terug naar Nederland en toont in heel zijn doen en laten nog steeds een echte oosterling te zijn!

Echt Hollands is een kopje zwarte thee met een Maria-biscuitje. In Japan drinken mensen niet zomaar een bakje leut, maar maken er een complete vier uur durende ceremonie van met groene matchathee, aardewerken serviezen en seizoensgebonden hapjes. 'Er zijn maar liefst tweehonderd verschillende manieren om thee te zetten. Deze rituelen stammen uit de zestiende eeuw', vertelt Herman **Soshu** Somsen [180]. Wekelijks geeft hij les aan geïnteresseerde dames, die zich graag de Japanse theecultuur eigen willen maken.

In de deuropening staat Herman Soshu Somsen, geheel in stijl gekleed in een donkerblauwe Japanse kimono. Wij volgen hem, maar graag eerst de schoenen uit. In zijn woonkamer wanen we ons in een Japans theehuis.

Het is nog vroeg in de ochtend. Nog even en dan zullen enkele Aziatische dames de kamer binnendruppelen, klaar om de rituelen van de Japanse theeceremonie te oefenen.

Herman Soshu -hetgeen leraar betekent- gaat ontspannen op zijn *futon* zitten en vertelt waarom hij als echte Nederlander zo geboeid is door de Japanse cultuur. 'Die interesse was altijd al aanwezig. Met name mijn voorliefde voor Japanse theekeramiek.' Herman wijst naar rekken vol aardewerken effen en gedessineerde kopjes, schaaltes en schoteltjes. 'Deze zijn heel belangrijk voor de Japanse thee. Volgens de westerse ethiek is al het servies hetzelfde. In Japan gaat het erom om zoveel mogelijk verschillend servies van diverse pottenbakkerijen te bezitten. Het gebruik van allerlei soorten aardewerk maakt elke theeceremonie ook anders.'

Herman Somsen vindt het leuk om zijn Aziatische serviezen vaak te gebruiken. 'Graag wilde ik meer weten over de achtergrond en geschiedenis. Het leek mij interessant om een Japans theehuisje te creëren. De ruimte was aanwezig, maar nu moest ik nog even naar Japan.'

In Kyoto leerde hij bij de Urasenke foundation met tussenpozen drie jaar lang de verschillende gebruiken van de Japanse theeceremonie in een 16de eeuwse thee-instituut, waar meisjes en dames zich voorbereiden op de ceremonie.

'In 1997 rondde ik mijn studie af en kreeg toestemming om een school te starten. Deze telt inmiddels 32 Japanse en Nederlandse leerlingen.'

Eens in de drie jaar ga ik terug naar Japan om mijn kennis bij te spijkeren.'

Ritueel

'Een Japanse theeceremonie is niet zomaar een gezellig kransje, integendeel.' Herman Somsen lacht: 'Nee, het is een vier uur durend ritueel. Meestal nodigt men drie tot zeven gasten uit en wordt rond het middaguur een volledige maaltijd gekookt op een houtskoolvuur. In de winter is het interessant om het 's avonds te doen, zeer bijzonder bij het kaarslicht. Een theeceremonie is een belangrijke bijeenkomst. Het gaat hierbij om het bereiken van harmonie tussen mensen onderling, de natuur en hun eigendommen', zegt Herman. In die vier uur houdt iedereen zich aan de regels en weet wat hij of zij te doen heeft: heel voorkomend zijn. De gasten moeten alle onderwerpen vermijden waar discussie over kan komen. 'Dus geen pittige gesprekken over religie en politiek of geroddel. Zo ontstaan er onderling geen spanningen en voelt iedereen zich op zijn gemak.'

Herman 'Soshu' Somsen
en zijn Amerikaanse vrouw
Kirstin Hyslin

Gastvrouw

Inmiddels zijn de vier Japanse leerlingen gearriveerd. Met een buiging begroeten zij de aanwezigen. Uit hun tassen pakken zij thee en hapjes. Uit de kast selecteren zij het aardewerk dat straks gebruikt zal worden. Ze voeren verschillende reinigingsrituelen uit. Daarna nemen de vrouwen voorzichtig plaats op de rieten matten.

Om de beurt speelt een dame voor gastvrouw. Het gaat er serieus aan toe. De gasten zitten op hun knieën, een hoogst ongemakkelijke pose voor westerlingen. 'Voor mensen die dat niet gewend zijn is deze houding dramatisch. Na een paar minuten ga je al anders zitten. Eén troost: als je het lang genoeg doet, wen je er aan', zegt Herman. De gastvrouw loopt vervolgens enkele stappen naar voren, neemt plaats voor een ketel en gaat de thee bereiden. Herman legt uit hoe de thee wordt gemaakt. 'De blaadjes van de groene matchathoe zijn vermalen tot een poeder. Dit gaat in een kom met heet water. De thee wordt geklopt met een bamboekwast.' Elke beweging is langzaam en weldoordacht en volgens de tradities. Om de beurt mogen de gasten nippen van de schuimende thee en krijgen ze een kleurrijk hapje op een schaalje aangereikt. Als dank buigen zij voorover en vegen hun mond af met een op kant lijkend servetje, dat de gastvrouw handig uit haar schortje vandaan tovert. 'Japanners drinken geen suiker in de thee, maar geven vaak een snoepje vooraf, aangepast aan het seizoen. Nu is dat bijvoorbeeld marsepein.', licht Herman toe.

Rolschildering

In een nis achter de dames hangt een rolschildering met Japanse karakters. 'Zo'n schildering is heel belangrijk en hangt bij elke ceremonie aan de muur. Daarop lezen de gasten het thema van de dag, waarover gepraat zal worden. Er staat altijd een bos bloemen voor, als teken van huiselijkheid.' De geheimen van de Japanse theeceremonie blijft Herman Somsen interessant vinden: 'Als je je deze cultuur eigen maakt, leer je niet alleen alles over

thee maar ook over architectuur, tuinaanleg, koken, schilderen, aardewerk, poëzie en geschiedenis. Dat maakt het boeiend. Je bent nooit uitgeleerd.'

Voor meer informatie:
Urasenke Foundation
Netherlands Liaison Office
Gijsbrecht van Amstellaan 5
1181 EJ Amstelveen
Telefoon: (020) 6477753

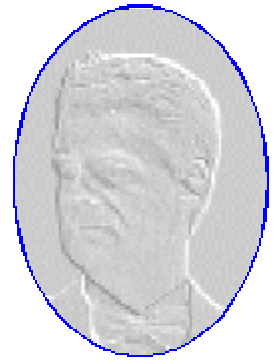
Bron:
Artikel van Annemarie de Haan in het
Zondagochtendblad, regio Purmerend
van 9 november 2003 (door onze
redactie iets verkort weergegeven).

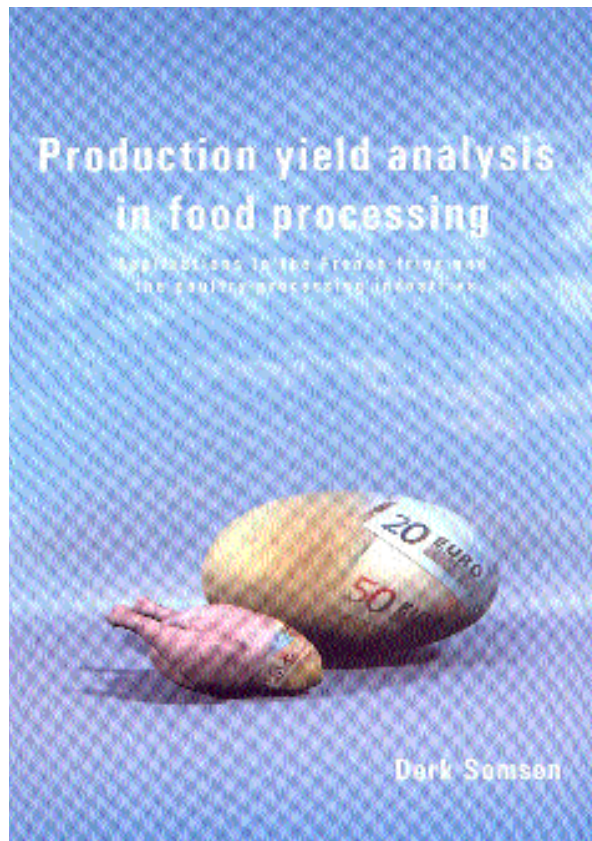
Van 'Dokken' Derk naar 'Doctor' Derk

door Theo Somsen [227]

Op 31 maart 2004 promoveerde de 43-jarige Dirk Johan (Derk) Somsen [413] uit Zutphen aan de Wageningen Universiteit. De zon scheen en dus ging er niets mis!

Zijn over-overgrootvader Derk Somsen (1853-1904) werd 'Dokken' Derk genoemd omdat hij dakdekker was en het altijd 'hogerop' zocht. Zijn nazaat 'Doctor' Derk ontving de doctorstitel echter vanwege een wel erg 'laag bij de gronds' promotieonderzoek: een studie naar o.a. het productierendement van frites; aardappelen dus. Van patat friet weten wij (onnozelen) alleen of ze lekker smaken of niet, maar Derk weet vooral hoe je er zoveel mogelijk kunt maken en hoe je ongewilde grondstofverliezen kunt voorkomen. Volgens Derk heeft zijn onderzoek grote praktische betekenis want een van zijn stellingen ter verdediging van zijn proefschrift luidde: *Het is een 'kleine' moeite om de miljoenen van de werkvloer van grote bedrijven op te rapen.* Te verwachten valt daarom dat Derk, hoofd procestechnologie van Nederlands grootste patat frietproducent (Aviko uit Steenderen, Gelderland), binnenkort ook steenrijk wordt!

Proefschrift
Production yield
analysis in food
processing
Productie
rendementsanalyse
in de
levensmiddelen-
industrie

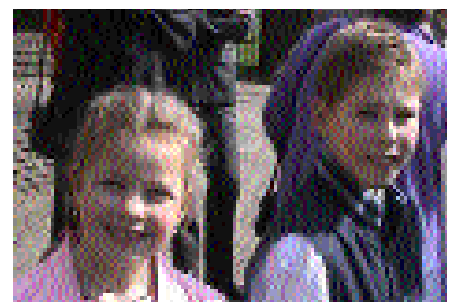

Doctor Derk Somsen

Promoveren betekent doorgaans dat je een lijdensweg aflegt. In Nederland promoveert namelijk slechts zeven procent van de kandidaten binnen de gestelde termijn van vier jaar. Zo niet 'onze' Derk; hij presteerde het om binnen drie jaar zijn promotieonderzoek te doen en zijn proefschrift te schrijven!

Tijdens de promotie werd hij ook daarvoor bewierookt, want had hij niet een veeleisende baan en een jong gezin...?!

De jonge doctor besepte dat zelf terdege en droeg zijn proefschrift daarom op aan zijn gezin, met de woorden: *Aan mijn vrouw Jacqueline en mijn kinderen Mart en Penny die mij tijdens de jaren van noeste arbeid uitzonderlijk goed hebben geholpen.*

Penny en Mart

Op 31 maart 2004 verdedigde Derk zijn proefschrift in de Aula van de Wageningen Universiteit. Vier opponenten kregen drie kwartier de tijd om zijn proefschrift te bekritisieren, waartegen Derk zich met verve verweerde. De collega's van Derk zullen

genoten hebben van het wetenschappelijke en technische steekspel, maar de rijkelijk aanwezige familieleden en vrienden genoten het meest van het ritueel én van de dingen die zij wél begrepen. Zo waardeerden zij dat de minister van Landbouw (zelf hoogleraar) een van opposenten was. Zelf genoot ik van de opponent die stelde, dat het in 'slappe kافت' uitgevoerde proefschrift van Derk het bewijs vormt dat de uitspraak van Nederlands meest gerenommeerde stripkarakter niet juist is. Deze Heer Olivier B. Bommel verklaarde namelijk: *Boeken in een slap kافت kunnen geen diepe gedachten bevatten.*

Na de verdediging van het proefschrift kwam de promotiecommissie tot de conclusie dat Derk voortaan 'Doctor' Derk mag worden genoemd, hetgeen tot een luid applaus van de aanwezigen leidde!

En reken maar dat wij genoten hebben van de receptie die Derk ons vervolgens aanbood in hotel 'De Wageningse Berg' met volop zon en uitzicht op de rivier De Rijn...!

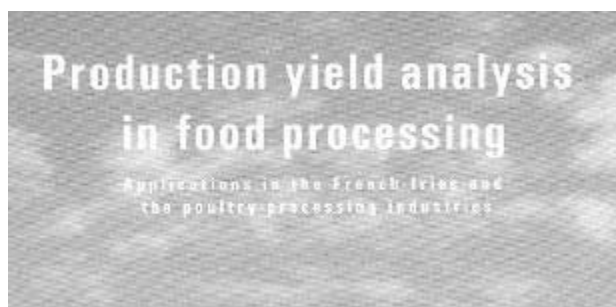
Gelukwensen voor Jacqueline en Derk

Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Prof. Dr. C.P. Veerman

Receptie met uitzicht op en over de Rijn

Te paard door de Pyreneeën

door Emma Somsen [1190]

In 1996 trok een aantal Achterhoekers te paard door de Pyreneeën, het berggebied tussen Frankrijk en Spanje.

Voor Emma Somsen was dit een onvergetelijke gebeurtenis en na lezing van haar ervaringen zult u begrijpen waarom!

Dwars door een kudde koeien

Je moet geen hoogtevrees hebben want je gaat écht over een pad van maar twee meter breed, met aan één kant de bergwand en aan de andere kant het ravijn. De Pyreneeën is een schitterend natuurgebied, je komt in een week in de bergen amper tien mensen tegen. Wél koeien en schapen op de weg én wilde paarden (waaronder een hengst en een van onze paarden was een hengstige merrie; oei, opletten dus!).

Soms moet je lopen met je paard, soms ga je door het water. Je proviand neem je mee op het paard, lekkere Franse kaas en stokbrood, 'salde' met ontzettend veel knoflook. Je komt door dorpjes waar de tijd heeft stilgestaan, je trekt over oude smokkelpaden tussen Frankrijk en Spanje. Soms overnacht je in een oude feestzaal en moet je je 's morgens buiten bij de pomp wassen.

Soms overnacht je in een voormalig klooster, meestal echter in 'gites' (trekkershutten).

De gids is een Fransman die natuurlijk nauwelijks Nederlandse woorden kent.

Aan kleding hoeft je niet veel mee te nemen: een paar spijkerbroeken, wat truien en je rijkleding zijn genoeg en natuurlijk regenkleding. Sjieke kleren heb je absoluut niet nodig want je trekt dwars door struiken en bossen met laaghangende takken. De hele dag zit je op je paard, vanaf 's morgens 11 uur tot 's middags rond 5 uur. Iedere dag kun je wel douchen maar alle voorzieningen, zoals douches en toiletten worden met de Franse slag onderhouden. Het ontbijt bestaat uit alleen stokbrood met wat jam maar het avondeten is daarentegen prima.

Soms moet je op het paard ook je slaapzak meenemen want dan overnacht je in een dorpje waar geen auto kan komen. Verder wordt je bagage iedere dag met een auto naar je nieuwe overnachtingsplaats gebracht. Nou ja, auto? Het lijkt meer op een conservenblik op wielen en kan zo te zien iedere ogenblik de geest geven!

Een volleerd ruiter hoeft je niet te zijn, de tochten gaan namelijk grotendeels stapvoets. Het is echt de hele dag stijgen en dalen en op de rug van je paard voorover hangen, achterover hangen en soms een stukje lopen. Het is ook heel frappant om te merken hoe de paarden hun weg zoeken tussen de keien door. Soms is de gids trouwens de weg kwijt en vragen wij plagend om de gids van vorig jaar te bellen. Als wraakoefening stuurt hij ons dan dwars door de bremstruiken een steile weg naar boven op (lopen!). 's Avonds is het heel gezellig met onze groep mensen van dezelfde manege. Maar de meesten van ons lagen om 10 uur toch wel plat, ook wel door alle wijn: je bent tenslotte in Frankrijk.

Aan het eind van de week zijn we het met elkaar volledig eens: Dit doen we volgend jaar weer en...: Petje af voor onze paarden!

■

Lunchpauze voor Emma

Rijk zijn we (nog) niet

door Ada Somsen [75], penningmeester van de Somsen Stichting

Aan de financiële positie van onze familiestichting werd nog niet eerder een artikel gewijd, maar daarin brengt onze penningmeester nú verandering.

De Somsen Stichting bestaat inmiddels alweer enige jaren; zes boekhoudjaren om precies te zijn. We zijn als stichting wettelijk niet verplicht om onze jaarcijfers te publiceren. Toch willen wij u graag meer inzicht geven in het financiële reilen en zeilen. We hebben een gezonde stichting, maar rijk zijn we (nog) niet. Elk jaar maakt de penningmeester een financieel verslag op, bestaande uit een resultatenrekening (een overzicht van inkomsten en uitgaven) en een een-

voudige balans (een overzicht van bezittingen en -eventueel- schulden per 31 december). De boekhouding wordt volgens het kasstelsel bijgehouden.

De resultatenrekening over het boekjaar 2003

In tabel 1 zijn de resultaten over het boekjaar 2003 opgenomen; met aparte kolommen voor de boekhouding in Nederland en die in de USA, welke door Marieke Edwards-Jager Gerlings [725] uit Olympia, WA. wordt bijgehouden. Uit die resultatenrekening blijkt onder andere het volgende:

1. De jaarlijkse donaties zijn verreweg de belangrijkste inkomstenbron. Zonder uw financiële steun zouden we het niet lang volhouden. In vergelijking met voorgaande jaren lopen de donatieontvangsten helaas wel terug.
2. De donaties uit de USA bedragen ongeveer 35% van het totaal aan donaties (uitgaande van \$ 1 = € 1).

3. De belangrijkste onkostenpost wordt gevormd door het produceren en verzenden van ons blad Somsen Horizon, dat tweemaal per jaar verschijnt.

4. Het resultaat over 2003, Nederland en USA tezamen, laat een positief saldo zien van bijna € 500 (bij \$1 = € 1). Er is over 2003 dus wat winst gemaakt. Maar: in 2003 zijn door ons ook geen risicovolle activiteiten georganiseerd.

De balans per 31 december 2003

De balans van de stichting ziet er heel eenvoudig uit. Schulden zijn er niet; uitsluitend bezittingen. Er wordt ook niet met kasgeld gewerkt, maar uitsluitend met giraal geld. Dat betekent dat ons enige bezit bestaat uit het saldo op de twee bankrekeningen. En hoewel het bedrag aan ontvangen donaties de laatste jaren en ook in 2003 langzaam terugloopt, is ook dit jaar de financiële positie van de Stichting niet verslechterd; nee, zelfs iets versterkt. Maar rijk zijn we (nog) niet!

Tabel 1: RESULTATENREKENING OVER 2003

		NED	USA
ONTVANGSTEN			
boekjaar 2003			
Periodieke donaties			
w.v. over 2004	1.581,00	2.118,68	\$820,00
Eénmalige ontvangsten		338,80	\$9,42
w.v. Batig saldo camping-weekend	98,88		
Rente	-		\$9,42
Opbrengsten uit verkoop	10,00		
Bijdragen in de bestuurskosten	229,92		
Totaal		2.457,48	\$829,42
UITGAVEN			
in het boekjaar 2003			
Kosten Somsen Horizon		1.824,55	
w.v. Produktiekosten			
SH / mailings	1.089,57		
Portokosten / verzendmaterialen.	734,98		
Overige kosten		962,61	
w.v. Campingweekend	34,20		
Kantoor/Admin. Materialen	158,32		
* Bestuurskosten	740,45		
Diversen	29,64		
Totaal		2.787,16	-
RESULTAAT OVER 2003		329,68-	\$829,42
* nog te ontvangen: Euro 250 aan bijdragen van bestuursleden			

Tabel 2: BALANS PER 31 - 12 - 2003

	NED	USA	TOTAAL**
Startsaldo 1 januari 2003	3.683,36	\$124,35	3.807,71
Resultaat in boekjaar 2003	329,68-	\$829,42	499,74
EINDSALDO Giro- en Bankrekening 31-12-03	3.353,68	\$953,77	4.307,45
**de \$ is hier voor het gemak 1 op 1 gelijk gesteld met de Euro.			

Ons winkeltje

In ons winkeltje zijn nog te koop:

- ◆ Familieboek Somsen Omnes Generationes € 25 - \$ 25
- ◆ Video Somsen Panorama € 10 - \$ 10
- ◆ CD-Rom The United Somsens of Aalten € 7 - \$ 7
- ◆ Oude nummers Somsen Horizon € 1 per stuk - \$ 1 each

De prijzen zijn excl. portokosten

Te bestellen via ons secretariaat

Campingweekeinde van 13-15 augustus 2004

Voor de achtste keer organiseren we alweer het Somsen campingweekeinde in IJzerlo. Een bezoek aan onze lindeboom op zaterdagmiddag en de barbecue (kosten € 12,50) op zaterdagavond behoren tot de vaste onderdelen van ons programma. Op zaterdagmorgen willen we een bezoek brengen aan het prachtige 'Schloss Anholt' in Anholt. Het kasteel staat bekend als een sprookjesachtige waterburcht pal aan de Duits-Nederlandse grens. In het kasteel is een aardige collectie schilderijen te bezichtigen, waaronder een echte, zwaar beveiligde Rembrandt! In de voorname bibliotheekzalen zijn o.a. mooie koorboeken en originele Blaeu-atlassen te bewonderen! De planning is om voor een rondleiding in het kasteel te kiezen en een wandeling in de kasteeltuin. Hieraan zullen enige kosten verbonden zijn, het exacte bedrag hoort u bij aanmelding.

We verwachten weer een heleboel familieleden. Behalve de vaste kern zien we ook ieder jaar weer nieuwe gezichten, dus ... En zoals u weet is het weer altijd goed, de drank goedkoop en de sfeer perfect! Als u wilt deelnemen aan de barbecue en/of het bezoek 'Schloss Anholt' graag van tevoren aanmelden per telefoon of e-mail bij Wim Somsen.

Wim Somsen
Hoge Heurnseweg 8
7095 CJ De Heurne
telefoon: 0315 - 652115
e-mail: somsen@uwnet.nl

De Somsen Familie Website

www.somsen.org

De afgelopen tien jaar is de Somsen familie al op het Internet aanwezig. Deze aanwezigheid heeft goede diensten bewezen als verbindingsmiddel voor onze familie om informatie met elkaar te delen en om meer te weten te komen over onze gemeenschappelijke afkomst. Bovendien zijn veel andere onderzoekers, die met onze familie verbonden zijn, met ons in contact getreden.

Op onze pagina's treft u een geprivatiseerde genealogie aan (de details van nog in leven zijnde personen zijn weggelaten), een fotoalbum met veel familieleden en vele foto's en verhalen over de beide reünies.

Ook is het gehele voorwoord van ons familieboek, **Somsen Omnes Generationes**, opgenomen. Voorts is er een link naar de leden van het Bestuur van de Somsen Stichting voor contact en informatie.

Wij streven ernaar ons familietijdschrift, **Somsen Horizon**, op het Internet te zetten zodra dit gepubliceerd is. Voor velen is dit de enige mogelijkheid om meer over onze oorsprong te weten te komen. Alle twaalf edities, zowel in het Nederlands als in het Engels, zijn beschikbaar.

Het is ook belangrijk te beseffen dat dit **uw** webpagina's zijn. Wij proberen elk redelijk verzoek tot publicatie op onze website te plaatsen. Wij vragen er uw begrip voor dat met een website van honderden pagina's wijzigingen en belangrijke aanpassingen enige tijd in beslag nemen. Voor elke vorm van commentaar kunt u zich wenden tot ieder van de bestuursleden of rechtstreeks tot de website beheerder: Somsen@crocker.com

SOMSEN - GENEALOGY
"ALL OVER THE WORLD" ©

SELECT A CATEGORY: [Welcome](#) [CONTACT US](#)

MAIN

- Index
- Genealogy
- Family Photos
- Announcements
- Reunion Committee
- Reunion Headquarters
- Reunion Returns

FOUNDATION

- Statutes / Board
- Dutch News
- English News

HORIZON

- Vol 1, No 1 Dutch
- Vol 1, No 1 English
- Vol 1, No 2 Dutch
- Vol 1, No 2 English
- Vol 2, No 3 Dutch
- Vol 2, No 3 English
- Vol 2, No 4 Dutch
- Vol 2, No 4 English
- Vol 3, No 5 Dutch
- Vol 3, No 5 English
- Vol 3, No 6 Dutch
- Vol 3, No 6 English
- Vol 4, No 7 Dutch
- Vol 4, No 7 English
- Vol 4, No 8 Dutch
- Vol 4, No 8 English
- Vol 5, No 9 Dutch
- Vol 5, No 9 English
- Vol 5, No 10 Dutch
- Vol 5, No 10 English
- Vol 6, No 11 Dutch
- Vol 6, No 11 English
- Vol 6, No 12 Dutch
- Vol 6, No 12 English

Updated
29 Feb 2004

[Book Trip 2004](#)

[Somsen Omnes Generationes](#)

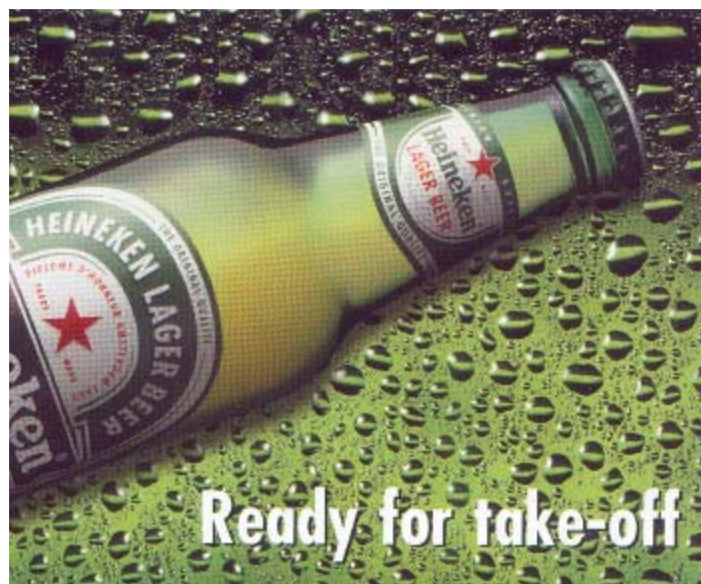
[On This Day - Event Calendar](#)
[Index](#)

Jan Feb Mar Apr May Jun Jul Aug Sep Oct Nov Dec

[Latest Announcements](#)

Please send your e-mail changes and updates to: John

Entire contents © 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 by
The Somsen Stichting / Foundation.
All rights reserved. Reproduction of this publication
in any form without prior written permission is forbidden.

In Memoriam

Gerda Johanna van der Vinne-Somsen [166]

door Dick & Dikky Somsen-
Lenselink [130/133]

'Toen op 20 januari jl. de naar haar vernoemde kleindochter de kaars aanstak werd het stil in De Hoofdhof. De stilte voor de persoonlijke bezinning en herinnering aan een moeder, oma en omi, Gerda Johanna van der Vinne-Somsen. Om te danken, elkaar te troosten en te bemoedigen, was een grote kring van familie en vrienden in de Dienst van Woord en Gebed bij elkaar. Al een paar dagen waren familieleden steeds liefdevol om haar heen in Verpleeginrichting Zandhove, waar zij nog niet zolang geleden was opgenomen. De dood werd verwacht en trad tenslotte binnen. Op 14 januari 2004 keerde zij terug naar haar Schepper, die haar op 11 oktober 1910 te Aalten het leven gaf.'

Zo begint het 'in memoriam' dat wij aantreffen in het kerkblad van de Gereformeerde Kerk van Zwolle-Berkum waar Gerda, vanaf haar komst naar Zwolle in de 50-er jaren van de vorige eeuw, een trouw lid van was.

Wij allen, als Somsen-familie, leerden haar kennen toen wij, op de reünie in 1997, haar als oudst aanwezige Somsen, 86 jaar, het eerste exemplaar van ons boek 'Somsen Omnes Generationes' mochten aanbieden. Het was één van de vele hoogtepunten van de reünie maar ook een hoogtepunt in haar leven dat ook diepe dalen kende. Door het overlijden van haar man Jenne van

Gerda ontvangt op 9 augustus 1997 het eerste exemplaar van het familieboek

der Vinne [173] in 1956 bleef zij, weduwe, alleen achter met de opvoeding van haar twee grote en drie kleine kinderen. Voorwaar, geen makkelijke opgave! Met veel liefde heeft zij deze taak volbracht. Zij was een bijzondere, meelevende en zorgende vrouw die gehecht was aan de Somsen-familie, haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen tot zij getroffen werd door een hersenbloeding en zelf verzorging nodig had.

'Niets zal u van Mij scheiden' klonk het, begeleid door zoon Gerard op het kerkorgel, met de woorden uit Gezang 296 vers 3, toen de kist, die voorafgaande aan de afscheidsdienst eigenhandig door de kinderen was gesloten, de kerkzaal werd uitgedragen. Zij verlangde er intens naar door haar Heer te worden thuisgehaald.

Op de begraafplaats Bergklooster werd haar lichaam, naast haar man Jenne, in de aarde gelegd. God geve, dat de herinnering aan haar leven troost en bemoediging mag schenken aan hen die achterblijven.

In Memoriam

Bernard Somsen [1347]

door Dick & Dikky Somsen-
Lenselink [130/133]

Gericht aan de Somsen Stichting ontvingen wij het bericht van overlijden op 19 februari 2004 van Bernard Somsen uit de zgn. Slagharense tak. De rouwdienst vond plaats in de Gereformeerde Kerk in Lutten waar heel veel familieleden, vrienden, bekenden en Indië-veteranen uit de jaren 1946-1949 bijeen waren gekomen om afscheid te nemen van een lieve man, een bijzondere vader, een trotse opa en een onvergetelijke vriend.

Deze afscheidsdienst op 24 februari 2004 stond in het teken van Psalm 23 vers 1: 'De Here is mijn Herder, mij ontbreekt niets'. Het zijn de woorden van de trouwtekst waarmee het huwelijk van Bernard Somsen en Hennie Schetsberg [1348] op 7 maart 1952 in hetzelfde kerkgebouw werd ingezegend.

Bernard en Hennie Somsen-Schetsberg

Bernard was de jongste uit het gezin van zeven kinderen en heeft (zoals te lezen valt in Somsen Omnes Generationes, pag. 174) zijn moeder nooit gekend; zij stierf zes dagen na zijn geboorte. Bernard wist dat hij ongeneeslijk ziek was, maar hij was niet bang om te sterven want, zei hij: 'Ik ga dan door de open poort naar mijn Hemelse Vader en hoop daar mijn eigen moeder weer te zien'. Daarom vertoont de voorpagina van de liturgie voor de Dienst van Woord en Gebed de afbeelding van een stenen poort waarvan het stalen hek wijdopen staat!

Zoon Willem en halfbroer Dirk spraken woorden van herdenking en waardering voor Bernard en ook wij kregen het goede gevoel van 'erbij te horen' bij deze grote Somsen-familie.

Eén der aanwezige oud-veteranen sprak indrukwekkende herdenkingswoorden en memoreerde de hechte kameraadschap en trouw tussen de dienstmakkers van toen in het verre Indië, waardoor Bernard de onvergetelijke bijnaam 'Pa Somsen' van hen kreeg. Zie ook het artikel door Gree van Daatselaar-Somsen [53] in Somsen Horizon, jaargang 3, nr. 5 van mei 2000. Nadat de kinderen de kist eigenhandig hadden toegesloten hebben wij zijn lichaam op de begraafplaats in Lutten aan de aarde toevertrouwd.

De Somsen Stichting verliest in Bernard Somsen een innemende, meelevende donateur die het wel en wee van de Somsen-familie zeer ter harte ging. Moge de God van dood en leven hen die nu achterblijven vertroosting en kracht schenken om dit verlies te verwerken.

Familieberichten

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereikten. Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie.

Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, in staat ons genealogisch bestand 'up to date' te houden zodat wij hierover kunnen berichten in Somsen Horizon.

Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten toezendt aan ons secretariaat:

Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren

11-10-2003: Elizabeth Joy [5077]
d.v. Kent Jerome Kippes [4009] en
Leah Rachel Somsen [2698]

29-10-2003: Ruben [5173] z.v. Ard
Somsen [1809] en Mirjam
Rhebergen [3890]

17-11-2003: Boudy Ferdi Simcha
z.v. Maruschka Somsen [2881] en
Rob Wennekendonk

26-11-2003: Ryon Ingmar [5174] z.v.
Ard Johan Somsen [544] en
Angelique Soyer [549]

Maruschka en Rob met Boudy

Gehuwd

20-10-2002: Noah Jacobson [2384]
en Tara Potee [3968]

Noah en Tara

Overleden

21-03-2003:
Gosen Bovenhoff [1341],
90 jaar, Nieuwleusen

14-08-2003:
Frederik Derk Schuurman [1958],
68 jaar, Dinxperlo

03-10-2003:
Anna Ruesink [2157],
89 jaar, Dinxperlo

05-11-2003:
Ruby Hannah Mattison [3464],
79 jaar, Lake Lawrence, Yelm, WA.
USA

20-12-2003:
Gerrit Johan Somsen [2224],
64 jaar, Varsseveld

07-01-2004:
Drika Johanna (Annie) Maalderink-
Somsen [1846], 71 jaar, Eibergen

14-01-2004:
Gerda Johanna van der Vinne-
Somsen [166], 93 jaar, Zwolle

02-02-2004:
Everdina Geertruida ter Horst-Somsen
[973], 85 jaar, Chatham, Ont. Canada

19-02-2004:
Bernard Somsen [1347],
78 jaar, Slagharen

Poëzieversje van 'Juffrouw Somsen'
Johanna Christina Somsen (1904-1984)

Voor Annie.

Kind'ren hebben wel eens zorgen,
grote mensen nog veel meer.
Vertrouw ze in heel je leven
toe, aan God de Heer.

Ter herinnering aan
Juffrouw Somsen

Aalten,
22 april '64.

Een bijna vergeten poëzie-album

door Gree van Daatselaar-Somsen [53]

Grote dichters heeft onze familie nog niet voortgebracht. Gelegenheidsdichters wél, zoals onze ster-reporter ontdekte op een feest; lees maar!

Present

Yesterday is history
Tomorrow is a mystery
Today is a gift
That's why we call it –
present.

Op een heel gezellig 50-jarig huwelijksfeest van dierbare vrienden zat ik aan tafel naast Annie Maters-Rensink uit Terneuzen, de schoondochter van het gouden paar. Annie bleek te zijn geboren in Aalten en al gauw is dan de naam Somsen onderwerp van gesprek. Tot mijn verrassing noemde Annie haar handwerkjuf, juffrouw Somsen. 'O, dat moet Christien van tante Dora zijn', zei ik opgetogen. Ik ben namelijk een generatie ouder dan mijn tafelgenote. 'Mijn moeder noemde haar altijd zo om haar van andere Christina's te onderscheiden'.

'Zij heeft in mijn poëziealbum geschreven', vervolgde Annie, 'met van die mooie plaatjes er bij. En op de Mulo in Aalten zat Rinia Somsen bij mij in de klas; Rinia van de Snieder, werd ze genoemd, naar de naam van de boerderij in Lintelo waarop zij woonde. Ook zij heeft in mijn album geschreven!'

Het resultaat van deze conversatie is hiernaast te zien. Iets moois bewaren: dat heeft toch wel wat!

Meegenieten? Ja toch?!

Johanna Christina Somsen [164], roepnaam Christien, was handwerkonderwijzeres te Aalten en leefde van 1904–1984.

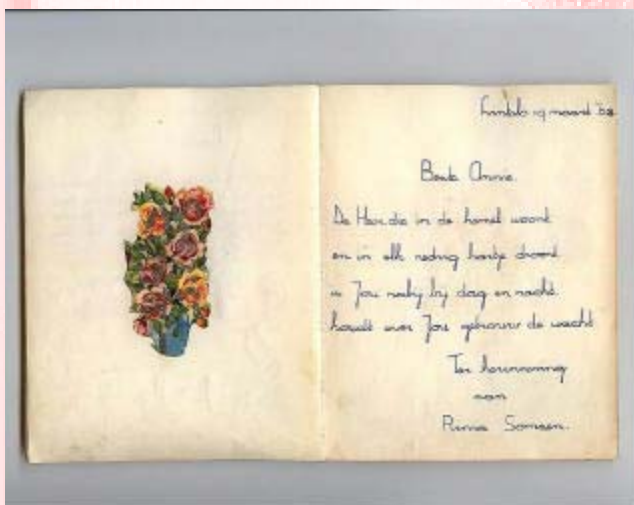
Hendriana Wilhelmina Somsen [707], roepnaam Rinia, werd geboren in 1954. Haar gedichtje is uitzonderlijk compact en toch veelzeggend. Knap voor een negenjarig meisje!

Lintelo 19 maart '63

Beste Annie.

De Heer, die in de hemel woont,
en in elk nedrig hartje troont.
is Jou nabij bij dag en nacht,
houdt over Jou getrouw de wacht

Ter herinnering
aan
Rinia Somsen.

Poëzieversje van 'Rinia van de Snieder'
Hendriana Wilhelmina Somsen (1954)